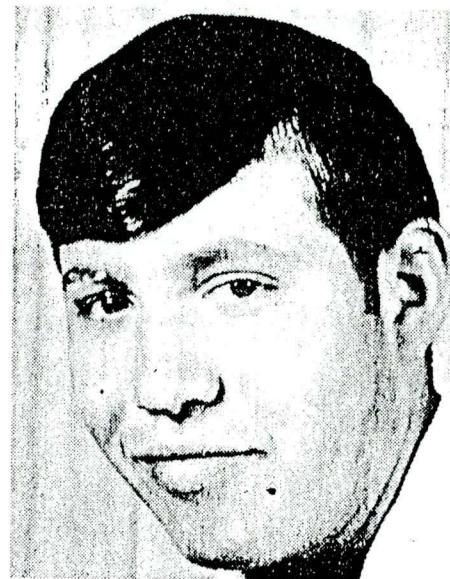

לפיד, עוזד

בן נחמן וחויה. נולד ביום כ"ז באב תש"ט (22.8.1949) בירושלים. את לימודיו התחיל בביית-הספר היסודי "מעלה" והמשיך אותם בביית-הספר התיכון הדתי "מעלה" שם. השתייך לצופי-העיר והיה פעיל בתוכם בהשתתפותו בכל פעולותיהם, מסעותיהם וAIROU'IM; היה חבר שבט "משואות". כן לקח חלק בכל פעולות גדר"ע בהיותו תלמיד בבית-הספר התיכון. נתה למוסיקה ואהב שירים ישראליים; מאז גיל בית-הספר היסודי ניגן באקורדיון בשעת-הפנה. עליו היה ומלא חdot-חימ. בעת הצורך ידע גם להיות רציני, אך אהב להתבוח ולשנות, כי את החיים אהב. חברותיו היה מאד, כייבד את הוריו בכל לב והוא מסור לבני-משפחה ונאמן לדיינו הרבים. למשירים הלהק ובתווך לחם בכל נפשו ומאודו למען הצדקה. כל מה שנראה בעיניו כקידוח הרגין אותו והוא לא יכול לסבול עקלקלות, כי נפש עדינה הייתה בו. ומרקחה אחד, אשר עליו מספרת חברות אחת שלו במקתב, יוכיח: פעם, בשעה ששיר עם חברו, (כי מאד אהב לשיר ולראות את מראות-הנוף) ראו שניהם שני צבאים והחליטו לרודוף אחריהם, אך לאחרונה שמו לב בהתאם כי אחד מהם נופל לאرض ואין בו רוח-חימ — מקרה אשר ציער אותו מאד. טוב-לב היה ולא רק שאהב את החיים שלו אלא שהיה דואג לכל יצור כפי שהמרקחה בשעת הסטור יוכיח. כן היה מוכן תמיד לבוא לעזרת הזולות. עוזד ידע להתנדב לכל משימה ופעולה ולחתת יד בעבודה למען הכלל והפרט. מן ראוי לציין בזה כי את המידות הנאות, שעוזד ניחן בהן יש לזכות לזכות אביו, שהחנדב במלחמות-הקוממיות להיות בין מלוי השירות לירושלים שפרצו את הגרך לבירה הנצורה ובשער-הגיא על מוקש; לאחר-מכאן נשלח כנהג משוריין בפלמ"ח בסירות גוש-עציון (نبي דניאל) ובהובילו את השירה נפצע בראשו. אך למרות כל הפחדים והאימים שעברו עליו היה מופת לכל מכיריו (ולבנו עוזד בכללם) במצבות כיבוד אב ואמ ובהידור פני ז肯; הוא לא הסס להיחלץ לעזרת נצרך, לדאוג לכל צרכיו, ולסייעו, כאשר רחמייה ממש לש machat ליבו ולעוזד את רוחו.

וכאב כן בנו עודד, שהיה נהג לבן בהורי-הוא ודרך-ארץ
במברקים ממו ו אף בא לערת זולתו בשעת-הצורך. בהליכותיו גילה
תמיד שא-רירוח ועדינות וגם אחרי שהיה בשירות הצבא לא הבליט אף
גבורתו כאיש-מלחמה. גבורה היה, מוצק ועשוי לבלי חת. אך מבט רך
וטוב, היה בעיניו, מבט של נאמנות ומסירות. לצה"ל גויס באוגוסט
1967 והוצב לחיל-השריון והתנדב לטיירת ובשירותו הוכיח את עצמו
בחיל אמץ וטוב, מסור לצה"ל ונאמן לחבריו. פעם, בהיותו בחופשה
חלה והיה קודח מהום, וכאשר בני-משחתו ניסו לשכנעו לשחות בבית
עוד יום או יומיים עד שיחלים ואחר-כך ישוב לבסיס לא אבה לשם
להם ונימוקו היה שהותו זו תעכיב חיל אחר המצפה לחופשה —
והוא חוזר לבסיס ולא נשאר בחיק-המשפחה. עודד היה בעל כוח רצון עז
והוכיח את כשרו כחנייך טוב בקורס מש"קי סיור, אשר בו השתתף אלא
שלא זכה לסיים אותו, כי ביום י"ד באלו תשב"ח (7.9.1968), בעודו
בשירות-חוובה בשעת מילוי תפקידו, עלה על מוקש רכב, כאביו בעשרים
שנה קודם-לכן; זה היה באיזור ואדי סודר אשר בסיני; המוקש הוטמן
בדרך-עפר בסביבות ראש ג'נדי, כעשרים קילומטר מעבר המיתלה,
דרך שהיתה בשימוש יומיומי — והוא העמקה שבחדירות הקומndo
הצרי. הובא למנוחת-עולםם בבית-הקרות הצבאי של הר-הרצל
בירושלים. מפקדי-יחידתו, במתב-תנחותיו למשחתו כתוב בין השאר:
"הייו לו כל התכוונות הדרושות ממפקד לצה"ל; כשרון, אומץ, מסירות
ועזרה לחבריו".

עורך ליטיר בו נחמו והוות.
נולד בירושלים, בכ"ט מנהם-אב תש"ט. נפל ב"ד אלול
תשב"ח בוארדי-סודר שבשכיניג, הווא למנוחת עולמים
בהר-הראל בירושלים.

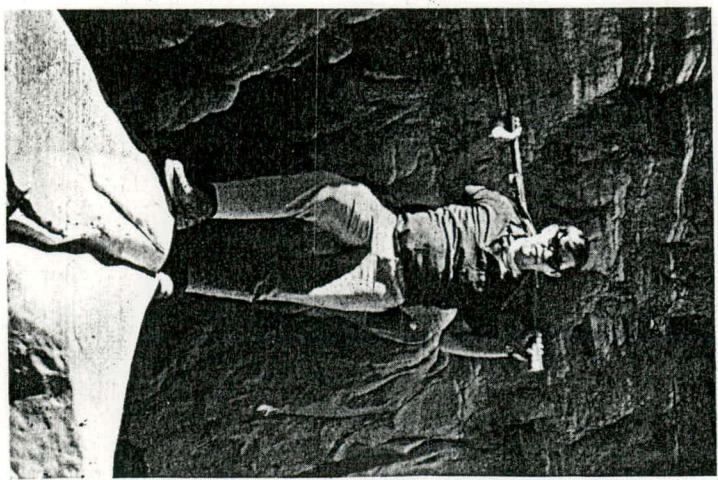
ליטיר

עדך הצטראף לשפט "משאות" בהירתו בבייתה ד' שב
bih's חיסורי ממד' מעלה. לבניו, הדעתם להנעה
הנער היהה מבננת מלאיה, באשר מתבונן נזה לדה
דברה.

החל משחר יולדתו ולאורך כל יט שנות חייו נר
לרגלו דברי ר' עקיבא: "אהבת לרעך כמוך והכל
וגודル בהורה". כל היה חיל מאישיותו, תבונתו
מאור למען עצמי והכל למען החבר'ה. היפה אורתו לחבר
שהבל רועצים בקרברתו. פשטוונו וגנותו שבו את לבו.
תיהם שלם מבורי ומרודען. בעבד אהוב על מפק-
דיו ועל חבריו לנשך. בבואו הביתה לאחוטו שבו את שאלו.
תיו הראשנות היהת תмир השאללה מה שולם ההבר'ה
ומה נשמע אלעם. שיתוף הפעלה עם חבריו היה
מושרש אצלנו, עד כי אפילו מורי ביביה ס' ידעו שאם
עודד מורה שידך דיתיה בתעלול כלשהה, יש להסתפק אם
אםنم אשם הוא או שהוא מנסת, ברככו, להליץ חבר
מ"צראה".

בחוג המשפחה ידרע לאצבע על עורך כמו שמננו יש
ללמוד מציאות כיבוד אב ואם, אשר דרכה תבבה עליון
ביוותה והיה זהיר בה במיוחה. כן היכרותו באחד הוחר
בהרדר פני זקנים ודיורו היה בנהת ובדרר ארץ למבוא.
גורם מנגן, קרובים וגם רוחקים.

עודד שירת בפלוגת סיור בשיריו: הוא היה הנגר מצטיין
בקורות משקל"י סיור, אותו לא זכה לסתים. באחת החותשות
פגש בו דודג', והואר מחראר במילימ'ם הבודאות:
"בחוור גבורה באלאן, רחוב בתפוקים, במלוי צהיל רטבים ממעה, נבנט
אל הדרר נהשען אל הקיר להנפש. הסתכלתי בו ולא הזכרתי, אלם
נדמה היה לי לעת מנגלה בנת אוחת כל סוד צדילתו של אבא
ישראל. הבועת פניו היהה שטרוטס גמור להופעהו. הוא — מברך
ומזאך ועשוי לבלי זהה, סכלו אמרת כוח וגבורה; פנוו — מברך
שפוע מהם, מברך של שאר רוח, לא מברך של דחוי, טוב ורור נשקי".

במסע לאיילו, תש"ו

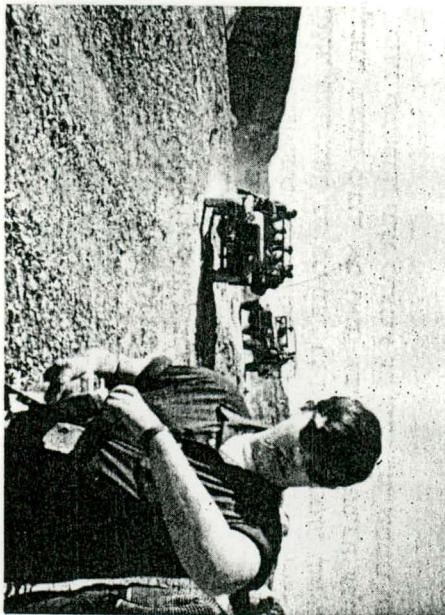
מעייני, ולא קרב ומלחמה. בה עמדו משתחה על כל ההוֹר ותקם
שבירוגג דמשותה זהה, עד שעלו הופען דרכו מיגען, אותו
המטופסטם שלא מעצתי מליט לחראר, "עדחד" קראתו מרד".

לפניהם שבו לבטסיס, ממנגו לא חזיר, חלה וריה קורחה מהומות.
בני המשפחה ניסו לשכנעו שישנה עוד יום או יומיים
בכיתו עד שירחים מעט, אך הדוא לא בא להשמע. נימוק
הירה שששותנו תעבב חיל אחר המצעפה אב הוא לחופשה.
הוא חזיר לבטסיס, לבלי שבי עות.

זה אברו ברורה.

שלום ...

עם סירות השריון

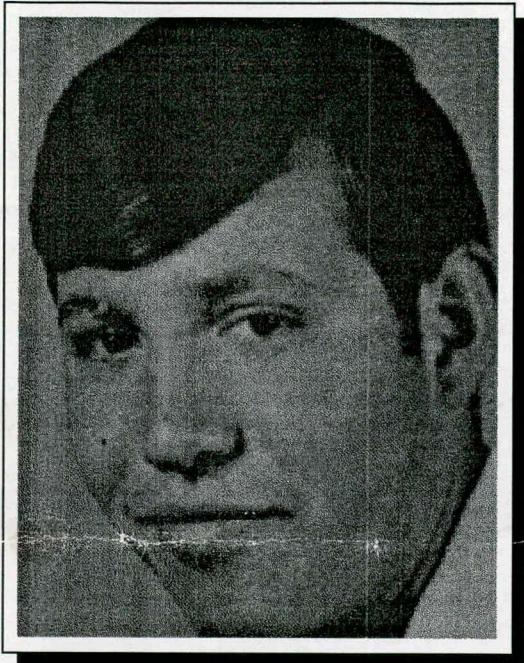
עמותת "יד לשריון"
בלטראון

מ.א. 2033364

טור לפיד עוזד ז"ל

בן נחמן וחויה

נולד בירושלים
תאריך לידה לועזי :
22.8.1949
כ"ג אב תשי"ט

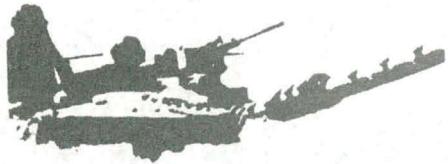
נפל ב- 6/09/68
יד אלול תשכח

בשירותו ב-פל. סיור חן 59
בפעילות מבצעית
זה וסיני
ואדי-סודר

נקבר ב- (י-מ) הר הרצל

גיל בית - הספר היסודי
ניגנו באקורדיון
בשעת-הפנאי. עליו היה ומלא
חדות-חיים. בעת הצורך
ידע גם להיות רציני, אך
אהב להתבדר ולשםוח, כי את
חחיים אהב. חברתי היה
מאד, כיבד את הוריו בכל לב
והיה מסור לבני - משפחתו
ונאמן לידידי הרים.
למישרים הلق ובטוקף לחם
בכל نفسه ומאודו למען
הצדק. כל מה שנראה בעיניו
כך פוך הרגייז אותו והוא לא
יכול לשבול עקלקלות, כי
נפש עדינה הייתה בו. ומרקם
המשך . . .

בן נחמן וחויה. נולד ביום
כ"ז באב תשי"ט (22.8.1949) בירושלים. את
לימודיו התחיל בבית-הספר
היסודי "מעלה" והמשיך אותם
בבית-הספר התיכון הדתי
"מעלה". שם השתייך
לצופי-העיר והיה פעיל
בתוכם בהשתתפות בכל
פעולותיהם, מעשיותיהם
ואירועיהם; היה חבר שבט
"משוואות". כן לקח חלק
בכל פעולות גdense" בהיותו
תלמיד בית-הספר התיכון.
נתה למוסיקה ואהב
שירים ישראלים; מאז

עמותת "יד לשריון"
בלטרון

מ.א. 2033364

טור לפיד עוזדד ז"ל

בן נחמן וחווה

למרות כל הפחדים
והאיימים שעברו עליו היה
ሞפט לכל מכיריו (ולבנו
עוודד בכלם) במצבות כיבוד
אב ואם ובהידור פני
זקן; הוא לא הסס להיחלץ
לעזרה נוצר, לדאוג לכל
צרcioו, ולسعدו, כאחות
רחמניה ממש לשמה את לבו
ולעוזדד את רוחו. וכאב
כו בנו עוודד, שהיה
נוהג כבן בהוריון-הוא
ודרך-ארץ במובגרים ממנו
ואף בא לעזרת זולתו
בשעת-הצורך. בהליקותיו
גילה תמיד שאר-רוח
ועדינות וgem אחרי שהיא
בשורות הצבא לא הבליט את
גבורתו כאיש-מלחמה. גבורה
היה, מוצק ועשוי לבלי
חת. אך מבט רך וטוב,
היה בעיניו, מבט של
נאמנות ומסירות. לצה"ל
1967 גויס באוגוסט
והוצב לחיל-השריון
והתנדב לשירות ובשירותו
הוכיח את עצמו כחיל
אמיץ וטוב, מסור לצה"ל
ונאמן לחבריו. פעם,
בחיותו בחופשה חלה והוא
קוודה מחום, וכאשר
בני-משפחתו ניסו לשכנעו
המשך ...

אחד, אשר עליו מספרת
חברה אחת שלו במכtab,
יוכיח: פעם, בשעה שסייר עם
חברו, (כי מאי אהב לסייר
ולראות את מראות-הנוף)
ראו שניהם שני צבאים
והחליטו לרדוף אחריהם, אך
לאחרונה שמו לב בהתאם כי
אחד מהם נופל הארץ ואין
בו רוח-חיים - מקרה אשר
צייר אותו מאי. טוב-לב היה
ולא רק שאהב את החיים
שלו אלא שהיה דואג לכל
יצור כפי שהמקרה בשעת
הסיוור יוכיח. כו היה מוכן
תמיד לבוא לעזרת הזולות.
עוודד ידע להתנדב לכל
משימה ופעולה ולתת יד
בעבודה למען הכלל והפרט.
מן הרואין לציין זה כי
את המידות הנאות, שעוזדד
כיכון בהן יש לזכוף
לזכות אביו, שהתנדב
במלחמת-הקוממיות להיות
בין מלוי השירות
ליירושלים שפרצו את הדרכ
לבירה הנצורה ובעיר-הגיא
עליה על מוקש; לאחר-מכן
נשלח כנהג משוריין בפלמ"ח
בסיירת גוש-עציון (نبي
דןיאל) ובחובבilio את
השיירה נפצע בראשו. אך

עמותת "יד לשינוי" בלטרון

מ.א. 2033364

טור לפיד עוזד ז"ל

בן נחמן וחוה

כל התוכנות הדרושות מפקד
בכח"ל; כשרו, אומץ,
משמעות ועזה לחבריו".

לשנות בית עוז יום או יומיים עד שיחלים ואחר-כך ישוב לבסיס לא אבה לשםם להם ונימוקו היה שהותנו זו תעכבר חיל אחר המצפה לחופשה - והוא חזר לבסיס ולא נשר בחייב-המשפחה. עוד היה בעל כוח רצון עז והוכיח את שריו חניך טוב בקורס מש"ק סיור, אשר בו השתתף אלא שלא זכה לסיים אותו, כי ביום י"ד באלו תשכ"ח (19.9.1968), בעודו בשירות-חויבה בשעת מילוי תפקידו, עלתה על מוקש רכב, כאביו בעשרים שנה קודם-לכן; זה היה באיזור ואדי סודר אשר בסיני; המוקש הוטמן בדרך-עפר בסביבות ראש ג'ונדי, עשרים קילומטר מעבר המיתלה, דרך שהיתה בשימוש יומיומי - והיא העמוקה שבחברות הקומנדו הובא המצרי. למנחת-עלמים בית-הקבורות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.

מפקד – יחידתו,
במכtab – תנחומיו
כתב בין השאר: "היו לו למשפחתו